

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felolós szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

XXVIII. évfolyam, 9. szám.

Hirdetési tábla:
Egy nap — 20 o
Hét napra — 140 o
Havonta — 1200 o
Egy év — 12000 o
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Amokivül az összes hirdetés-irodáknak.
Megjelenik mindennap
szombat- és ünnepnapok kivételével.

Csütörtök, január 12.

A helyzet.

(Fővárosi levelezőnk től.)

Budapest, január 12.

Valóban nehéz szatírákat nem írni azokra az állapotokra, melyeket most „szánálnak.“ A disszidensek és a kormány oszlopos tagjai teljes komolysággal azon vannak, hogy megtalálják a kibontakozás módját. Sem egyik, sem másik oldalról a jóakaratot kétségbe vonni nem szabad.

De mit tesz addig az ellenzék, mely állítólag szintén arról tanácskozik, hogy végre-valahára helyreállítsák a parlamenti tárgyalások méltóságát? Ezek a derék urak abban a nézetben vannak, hogy a január igen rossz szó, melynek helyében a Tél hava teendő a jegyzőkönyvbe. Hát így tesznek azok, kik csakugyan a békét akarnák? Pedig a szabadelvű párt szóval és tettel demonstrálta, hogy a béketárgyalások alatt szünetelnie kell a harcoknak. A különbség persze az, hogy a szabadelvű párt csakugyan komolyan akarja a békét, amit az ellenzék megszakítatlan tüzelése épen nem bizonyít. Pedig ez a tüzelés nem valami szellemes dolog. Ha hozzá szólnának a napirenden levő tárgyhöz, az elnökválasztáshoz, hát csakugyan azt lehetne hinni, hogy van mondanivalójuk, másrészt bizonyos objektivitás látszanék ki e harcmodorból, de ez a „technikai obstrukció“ mindig borzasztóbb lenne, ha nem volna olyan neveléses. Valóban szükséges volt az ország színe előtt felvetni a nagy kérdést: januárban vagy a Tél havában üzik-e az ellenzéki urak azt a farsangi komédiát, mely az egész országban élénk visszhangot kelt. De olyan visszhangot, melynek az akkordjait meghallják majd később is azok a technikai obstrukciós vitézek, kiknek nincsen egyéb dolguk mint az ország házában a hónapokat — elkeresztelni. Nagyot nevet ezen a t. c.

közönség, de ez a nevetés az, mely megöli a szószátyárok amugyis megcsappant tekintélyét.

A pourparler k. A Pester Lloyd írja: Az ellenzék félreismeri a pártok álláspontját, főként pedig félreismeri a tárgyalások kiindulási pontját. Az ellenzék értelmezése szerint a miniszterelnöknek a korona egyenesen megparancsolta volna az ellenzékkel való tárgyalásokat. Ezzel az értelmezéssel szemben áll azonban egy sokkal valószínűbb verzió, mely szerint a miniszterelnök volt az, aki a koronától a pourparler-k folytatására az engedélyt kikérte s bár nem könnyű szerrel megnyerte. E szerint az egész helyzet más, igaz színben tűnik fel. Világossá lesz általa, hogy Bárfy báró, aki még ma is birtokában van a korona csorbítatlan bizalmának, a közérdeket, a parlament tekintélyét, az álladalm jólétét, az alkotmány sértetlenségét fölébe helyezi minden hatalmi vágnak s szíves-örömezt átengedi helyét másnak, ha ezáltal mindazt megvédi, amit az ellenzék oly súlyosan veszélyeztetett.

Községi iskolánk decentralizációja.

Nagybecskerek, január 12.

Doid kartársam meghatóan előmleng „Az első lépés!“ felett, mely az iskolaszék legutóbbi ülésén hozott határozat folytán községi iskolánk decentralizációja felé tétetett. Es ezen ömlengése közt messzemenő — s csak a távol jövőben megvalósítható tervekkel foglalkozik akkor, mikor azonnali segítségre van szükség.

Midőn a családunk egyik tagja veszélyesen beteg, akkor a „szülőanya“ — ne meg az atya — nem érnek rá terveket kovácsolni, vagy akadémiusan elmélkedni, vajjon miféle ápolási rendszert kellene a jövőben követni, hogy az egész család minél egészségesebb legyen, hanem a veszélyben nem levőket egyelőre hagyjuk úgy, amint vannak s gyors orvosi segély után nézünk s iparkodunk a veszélyben levőt megmenteni.

Ha e helyett általános egészségügyi szabályok felett tanakodunk s a vélemények eltérése miatt a beteg gyógyítását halogatjuk —

mire megegyezünk, betegünk meghal, a mikor aztán nincs többé szükség segítségünkre.

A községi iskola első leány-osztályában mutatkozó túltömöttség oly veszélyes betegség, melyen azonnal kell segíteni, mert ha sokáig tanakodunk és messzemenő terveket szövíünk, elmúlik az iskolaév s az a 100 leánygyermek nem kaphatta meg azt a nevelés-oktatást, mely további előmenetelét biztosítaná. Már pedig az lelkületlenség volna, hogy 100 gyermek szenvedje meg a felöltök, azok vélemény-eltérését, kik első sorban vannak hivatva a meglevő baj elhárításán buzgólkodni.

D. kartársam azon véleményét fejezte ki, mintha osztályszaporításra nem volna szükség, mert lehetne egy tiszta I. osztályt, egy kombinált I. II. osztályt, egy kombinált II. III. osztályt és egy kombinált III. IV. osztályt szervezni s ezáltal a túltömöttségen segítve volna. No hát igazat adok neki, a túltömöttségen segítve volna, de milyen áron?

Ezen eljárás ugyanaz volna, mintha annak a „szülőanya“ négy gyermeke közül a legkisebbik súlyos betegségbe esnék, s hogy ezt meggyógyítsa, ennek betegségét elveszi s más formában belejuttatja három nagyobb gyermekébe $\frac{1}{4}$ részben egyenlően felosztva, $\frac{1}{4}$ részben pedig a legkisebben is meghagyja. Ezt a tanácsot egy „szülőanya“ sem fogja követni s hiszszük az iskolafentartó hatóság sem, a mi leányosztályainkkal.

Szegény kis leánykák! mit vétettetek ti, hogy így kegyetlenül akarnak benneteket összekombinálni?

Itt gyors segítségre van szükség. Meg kell nyitani egy új osztályt s a túltömött első leányosztályt kétfelé osztani. Es most az egyedüli segítség. Ez lelkiismeretbeli kötelessége iskolaszéknek és iskolafentartónak. Az előbbi teljesítette a kötelességét s reméljük, hogy az utóbbi is teljesíteni fogja. Még csak tantermet sem kellene keresni, mert ha a fogyasztási adóhivatalt máshova helyezik, tanterem is van.

Experimentálni, tervezgetni ráérünk majd akkor, majd ha ráérünk! 1.

A „TORONTÁL“ tárczaja.

Egy szabad ember.

(Franciaából.)

Egy igazi szabad ember.
Valóban az. Nem állítom ugyan, hogy sokáig az marad; sőt mi több, arra is vannak kilátásai, hogy el is veszíti a szabadságát, mindazonáltal ez mit sem változtat a dolgon.
Utazás közben találkoztam vele egyszer, épen amint Marsaillesbe igyekeztem. Igen közlékeny volt s csakhamar megismertett hajlamaival és elveivel. Mindenben az ő független szelme és gondolkodásmódja, szabadságérzete és szerete nyilvánult. Ez lepett meg leginkább.
— En a legszabadabb ember vagyok az egész világon és borzadok mindentől, ami a szabadságot legkevésbé is korlátozza. Irtozom a sok „Tilalom“-tól és „Figyelmeztetés“-től, a melyekkel az ember léptem nyomon tállakozik. En is azt tartom, a mit Rousseau, hogy az ember jónak született, csak a sok óvintézkedés és rendrontotta el. Becsületemre mondom, urdorító köztársaságban vagyunk, az ember nem tud tiz lépést se tenni a nélkül, hogy érthetetlen és ostoba tilalmakba ne ütközzék. A minap, hogy jártam? Toulonban voltam, a hova egyszer-mászor üzleti dolgaim bivaak; színházba mentünk egy barátommal, egyszer csak azt veszem észre egy kis ajtó felett: „Itt az idegeneknek tilos az átjárás.“ Micsoda jögon tiltják meg itt az átjárást? Vagy talán egy tisztességes ember nem ér annyit, mint holmi komédiás? En beléptem, majd megtanítottam őket.

— Es azután?
— Es azután? Semmi. Hanem eltévedtem a kulisszák mögött a így a darab egy felvonását elszalasztottam; de legalább megmutattam, hogy szabad ember vagyok, aki nem hagyja magát olyan könnyen megijeszteni. Külömben az már eivem, hogy ha valahol az ajtóra látom írva, hogy „a belépésnél tessék kopogni“, ott azért sem kopogok. Es ez még mindig sikerült is. Ott, ahol az van „erősen csejgetni“, azért sem csejgetek; majd megtanítottam én azokat az embereket, kik oly nagyon szeretnek rendelkezni és igazgatni.

De várjon csak, mindjárt mondom Önnek egy esetet. A vasuti részvényesek úgy látszik feladatukul tűnték ki, hogy a közönség legnemesebb érzelmeit minél inkább sértésék és őt bosszantsák. Tilos a dohányzás, a padosatra köpni, szemetet csinálni, a pályára szállni, mielőtt a vonat teljesen megáll. Tudja, hogy szoktam csakkel a figyelmeztetésekkel bánni? Egyszerűen áthágom őket. Ez a jellemem. Szántszándékkal dohányzom, noha, lelkemre mondom, mindig rosszul leszek tőle. Köptődök bárhol, amikor tetszik, vagy vásárolok üres palackokat és azokat dobálom ki az ablakon és leszállok, még mielőtt a vonat beér az állomásra. Egnéhányszor — igaz, hogy majd kitörttem a nyakamat, de az a tudat vigasztal, hogy legelőbb egy szabad ember nyakraválója szakadna el. De ez még semmi. Harmadosztályu jegyet váltok és első osztályban utazom.

Hát azután még mi: valamelyik kocsi ablakára ki van függesztve: „női szakasz“. Miért női szakasz? Hát van férfi szakasz is, vagy — tesszem azt — papi szakasz. A francia udvariaság ürügye alatt újra vissza akarják állítani az előjogokat, az érdemtelenség előnyben való része-

sítését. No várjatok csak! Egy napon szépen letelepedtem a női szakaszba. Két utas volt már bent a másik nemből. Udvariasan mondják nekem:

— Bocsánat uram, Ön téved, itt női szakasz van.

— Valóban! Igen örülök, hogy hölgyekkel utashatom. És rágyújtottam egy jó szivarra.

— Uram, annak nem ide kell beszélnie; ez női szakasz, itt csak egyedül nők vannak.

— Már mondták nekem, de ez tévedés, mert itt nem egyedül nők vannak többé, miután most én is társaságukban vagyok és mulattatom őket.

— De miután ön dohányzik, át kell mennie a dohányzóba!

— En nem megyek a dohányzóba, az büzös, ott érzik a komiszdohány szaga. Nem úgy van? En jól érzem itt magam és itt is maradok, minél előbbi vizontlátásra!

A kalauz látta, hogy szabad ember vagyok, vállatvonogatva távozott. Az asszonyok mérgelődtek és egészen hangosan beszélgettek bizonyos névtelen egyénekre, a kik nem ismerik az illetet, azután faragatlan emberekről, kikkel manapság oly gyakran találkozik az ember. De csak hagyni kell az asszonyokat, a mikor fecsegnek, a meddig nekik tetszik.

Es nem volt önnek soha sem baja a rendőrséggel?

— Hát olykor-olykor, így a multkoriban a vasuti alkalmazottakkal. Egy szép napon eltévedtem az utvonalon s ha megvártam volna a legközelebbi állomást, elvesztettem volna egy egész napot; gondolja csak meg, más vonatra szállni, ezután megint várni a másik vonatra; mennyi kellemetlenség. Minthogy nem voltunk az

HIREK.

Tájékoztató.

Január 15. Törökkanisai közokmány megnyitása.
Január 15. Kerékpárosok tiltakozó gyűlése.
Január 16. Bendkivüli megyei községi ülés.
Január 21. Polgári bál.
Jan. 22. Olvasókör tisztújító ülése.
Február 1. Dominó-estély.
Febr. 13. Közig. biz. ülése.

A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6 órától nyitva van; hőgylek részére kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon 6-tól 8 óráig urak részére.

— **Személyi hír.** Rónay Jenő főispán és dr. Dellimanics alispán ma délután visszaérkezett Nagybecskerekre.

— **Szerbek új esztendeje.** Görög keleti polgártársainknak az évforduló alkalmából boldog új évet kívánunk.

— **Kinevezések.** A király Kovácsics Ferenc nagyszentmiklósi járásbírói albirót a nagyszentmiklósi járásbírói járásbíróvá és Gassner Bélát, a szegedi ítélőtáblához berendelt bírósági aljegyzőt a nagyszentmiklósi járásbírói járásbíróvá nevezte ki.

— **Új anyakönyvezetők.** A m. kir. belügyminiszter Torontál vármegyében a sárafalvi anyakönyvi kerületbe anyakönyvezetők helyettesé Szauer János segédjegyzőt, a gyertyámosiba helyettesé Becker Miklós segédjegyzőt s végre a kumániba II. od anyakönyvezetők helyettesé Krsztics Szvetosárt nevezte ki s valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **A megyei tisztikar köréből.** Torontál vármegye főispánja Weliacha Károly tbcseai lakost közigazgatási fogalmazó gyakornokká kinevezte s szolgáltatásra a tbcseai főszolgabíróhoz osztotta be.

— **Fáklyásmenet Rónay Jenő főispán tiszteletére.** Említettük, hogy Nagybecskerekben mozgalom indult meg, melynek az a célja, hogy a közönség Rónay Jenő főispán mellett tüntessen, kit egy budapesti lapban most már harmadizban meghurcoltak. Az ezme a legszélesebb körökben talált tetszésre s eddig már 300 nál többen jelentkeztek, kik az e hó 15 én (vasárnap) este rendezendő fáklyásmeneten részt venni kívánnak.

— **Tisztújítás egy társaskörben.** Perjámosról írják, hogy az ottani „Társaskör“ a napokban tartotta tisztújító közgyűlését, mikor is Ziross Imre szolgabíró választották meg elnöknek. Ziross Imre rövid néhány hónapi működése alatt kivívta magának az egész járás tiszteletét és szeretetét. Közkezdveltségének főnyes bizonyítéka az elnökké választása által iránta kifejezett közbizalom. E társaskör a járás legintelligensebb elemeiből áll.

állomástól még tovább 100 lépésnyire, egyszerűen meghuztam a vérszékét; a vonat megállt és én szépen leszálltam. Es gondolja csak hát, nem a bíróság elé állítottak. No lám, tehát a vérszékét nem az emberek, hanem a kutyák számára rendeztek be: az ördögbe is, mégis csak fura világ. Bizony engem szépen elítéltek; föllebbeztem az ítélet ellen, semmisségi panaszt emeltem, végig jártam minden fórumot, egészen az államtanácsig. Hasztalan.

Ebben a pillanatban épen egy kerítés előtt mentünk el, mely mögött érett gyümölcs élénk vágyat gerjesztett bennünk; azonban egy fölirat a bejárat előtt ezt hirdette:

„Itt a közönségnek tilos a belépés!“

Társam hallatlan dübre gerjedt:

— **Hah! Nézzén csak ide! Hát nem valóságos guay ez? Ha! ha! ha! Tilos a belépés a közönségnek itt! No majd meglátod, hogy nem tilos a közönségnek! Mindenekelőtt én leszek ez a közönség! Hatalmas rántással leszakított két deszkát a kerítésből és belépett. Ez alatt nyugtalanul vártam:**

— **Es ha a tulajdonosok meglátták volna?**

— **Valóban sajnálom, ez legálább tapulástul szolgálna, hogy ne bosszantsák az erre járókat; no nézze, itt meg mi van a házon? „A falra hirdetéseket ragasztani tilos.“ Mindjárt visszajövek enyves fasékkal és száz darab választási hirdetéssel; micsoda jognal tiltják meg a polgárnak, hogy a hirdetés jogával ne éljen? Vagy nem szabad az ember többé az utcán sem? Ha minden francia úgy járna el, mint én, akkor mondhatnók magunkat fölszabadítottaknak. Nem volnának többé „elszárt utók“, ahol megaka-**

— **Virághullás.** Tegnap még életerős, vidám volt, örült ártatlan kis szive az életnek öntudatlanul is, ma pedig kiterítve fekszik s a szülők fájdalma zokogásba csuklik. Sommer Antal a t. h. é. vasutak tisztviselője és neje szül. Bordás Elvira fájdalommal telt szívvvel tudatják, hogy 2½ éves Anti fiacskájuk ma délnben kiszüvedett. A megboldogult temetése holnap, pénteken d. u. 3 órákor megy végbe a római katolikus szertartás szerint, míg az egészestől szentmise áldozatot szombaton reggel 9 órákor mutatják be az egek urának.

— **Szerencsétlenség a Tiszán.** Török-Becséről írják, hogy a múlt héten végzetes szerencsétlenség áldozata lett négy aracsi földműves, névszerint Madarász Jócó, Tipity Daniló, Gruics Sztévo és Gavrity Nesztor kik csónakon keltek át a Tiszán Ó-Becsére, hogy egyetmást vásároljanak. A bevásárlások után egy tiszparti csapadékba tértek, s ott addig mulatoztak, míg reájuk esteledett. Időközben nagy szélvihar kerekedett. A négy aracsi ember azért mégis megindult csónakján a túló part felé. A nagy sötétségben nem vették észre a Tisza közepén, hogy egy nagy úriási jégtábla közelbe értek. Ekkor az óriási szélvész hirtelen fölkapta a csónakot és oly erővel vágta a jégtáblához, hogy a szerencsétlen négy földműves a jég alá került és menthetetlenül ott veszett. Tegnap egész nap keresték a Tiszába fult emberek holttestét, de eddig nem találták meg. Valamennyi családos volt s özvegyükön kívül nagyszámú kiskorú árvát hagytak maguk után.

— **Kerékpárosok tiltakozó gyűlése.** A „Magyar Kerékpáros-Szövetség“ megbízásából alakult nagybecskereki rendező bizottság a következő meghívót bocsátotta ki: Az igazságtalan kerékpáradó ellen mindenekelőtt ezen felette egészenes és nemes sport-, de egyuttal saját magunk anyagi érdekében is eddig is tiltakoztunk s továbbra is tiltakozunk! Tesszük ezt nem azon reményben, de azon biztos tudatban, hogy együttes törekvésünk feltétlenül sikert arat. Eős egyetértés máshol is megtörte már az ily jogot tipró kísérletezéseket s meg fogja törni nálunk is! Ez erős egyetértés megnyilatkozása lesz a többi között a f. é. január hó 15 én d. u. 3 órákor a Kaszinó helyiségekben megtartandó kerékpáradó elleni tiltakozó gyűlésünk is, melyen ugy az összes egyleti tagok, mint az egyleten kívül álló kerékpározás iránt általában érdeklődők is részt vesznek. Tisztelettel kérjük tehát, hogy ügyünk érdekében e gyűlésen okvetlenül megjelenjen sziveskedjék. N.-Becsereken, 1899. évi január hó 12-én.

dályozzák az embernek a szabad járását, „nemesek és gazdagok számára“ föntartott helyek. Miért nem volt ez így őseik idejében, 89-ben. Való igaz, hogy apáink huszszor erősebbek voltak, mint mi. Ok nem túrták volna zugalódás nélkül a „Figyelmeztetéseket“, a „... pénz-bírásg terhe alatt ...“, a „... kéretnek, hogy ...“, a „határozottan el van tiltva“ és másféléket. Ah! ah! ha azt mondták volna Mirabeau-nak, hogy üljön le, abelyett, hogy álljon, vagy hogy a rendőrkapitány parancsa folytán ne köpjön a földre, hogy felöltöjék helyezésre a ruhatárba, hogy a földszinten nagy kalapot ne viseljen ... hát tudja mit mondtott volna Mirabeau? „Menjen és mondja meg szoknak, kik önt küldték, hogy ... stb. stb.“

— **Nagyon helyesen! És igaza is lett volna.** Most elhallgattunk. Epen ekkor a vámhivatalhoz érünk és a hivatalnok kérdi:
— Van valami bejelenteni valójuk?
— Igen, én szabad ember vagyok.
— Csak ez hiányzik? — kiált föl a szabad ember: várjon csak kissé!

Egyike felé ment ama vörös jelszótábláknak, melyeket „Tűzjelzők“-nek hívnak, egy botlúttal eltörte az üveget és elkiáltá azon utca nevét, melyben ép voltunk. Két perc múlva egy tűzoltókocsi állott előttünk. Társam odalépett a bátor katonák elé és mondá:

— **Nem tudna talán valamelyikök egy skatulya gyújtófát kölcsönözni?**

Ebinger János.

— **Romulusz sirja** Harmadfélezer év szálit el és Róma megalapítójának porladó hamvai fölött. A régi Róma kegyelete megőrizte első királyának emlékét, a fórumon helyezte el testi maradványait és nevéhez méltó pompás síremléket emelt föléje. A római császárság végéig tisztelet környezte ezt a megszentelt helyet. Aldozati tömjén füstje szállongott körülötte mint akkor, mikor az immár ezred éves sirban porladó király férfiereje teljében a Mars mezején áldozati füstfelleg közegett fel-szállott az istenek közé, kik körükbe fogadták ... Azóta népek, nemzetek tüntek el az idők tengerében. Róma dicsősége lehuny, a hatalmas világbirodalom széttűlt, idegen népek gázoltak át holttestén és a pusztító, romboló harci vihar nem kimélte meg a büszke fórumot és rajta Romulus sirját sem. Az ókori művészetek örök városa helyén az új művészetek hatalmas metropolisa emelkedett, mely létűnt ezredék sirjából szorgosan kutató szemmel ássa ki a régi város művészi emlékeit. Az antik klasszicitásában büszke fórum Romanum is kiemelkedett már végnélkül való emberöltők porrétegeiből. A légy szelű szuhog ima keresztűl hatalmas oszlopsorain és fonséges tempomain és régmúlt idők dicsőségéről regél. Ma pedig — így jelenti egy római hír — kiásták Romulus sirját is. Az idők viszontagságai megviselték a síremléket, mint ahogy megviselték a fórum minden emlékművét. Aldozat füstje nem leng immár körülötte, kegyeletes utódok zarándokorsore nem keresi fel, csak a kíváncsi utas jön majd közelébe clykor és az is figyelmenlül halad el talán az elomló kö mellett, ha csak észre nem veszi vöröskötésű Bådekerében a csillagot, mely jelzi, hogy az örök város megalapítójának porai hamvadaak ott, enyészettükben is elkerülve a végleges elenyésztést.

— **Virágfakadás.** Végre találkoztak. Hiába kerültek egymást hetek, hónapok óta; hiába tekintettek másfelé, mikor pirul arccal szembejöttek egymással.

Csak ketten voltak a szobában. Az ifju szívét égette a gyönyör, hogy végre szólhat, elmondhatja azt, amit oly rég rejtget keblében. Láztól csillogó szemekkel tekintett a lányra, aki tétovázva állott előtte, nem tudva elhatározni magát, menjen vagy maradjon.

— **Maradjon,** — szólott az ifju s kérésleg emel fel szeméit. — Mondani szeretnék, mondanom kell valamit. Emésztő tűz perzsel, melyet nem tudok eloltani, éget mindjobban, ha látom, ha hallom, ha gondolok rá. Nem tehetek róla: mindig eszemben van; álmaimban szövöm, gondolataim körülötte rajznak, jövő terveim hozzá fűződnek, életem üdvösségét tőle várom egyedül kegyedtől. Hűd szigorral akartam megülni a keletkező érzelmét, de nem voltam képes. Minél inkább akartam, annál jobban erősödött. — Hazug játékok játszottam kegyeddal szemben; hűd küllött mutattam: tetőttem magam és belülről majd szívelettel a forráság. Nincs nyugtom. Polyton látni szeretném, hogy gyönyörködjem benne, hallani hangját, az édes zenét; beszélni vele, kis kezét kezembe tartani, így, mindig ...

Es már kezében tartja a lányka remegő, forró, puha kis kezét és izzó ajkát odatapsztja annak tiszta fehér-ségére, piros foltot hagyván ott maga után. Boldogító melegség fut át rajtuk. Az ifju epedő esdő tekintettel néz a lánykára s válaszat várja. Az pedig nem tudja, mit tegyen. Nem vonja vissza kezét, bár tudja, hogy nem cselekszik helyesen. Az ifju hevessége meglepte. Régen észrevette már a vonalmát, de a tartózkodó viseltből nem tudott következtetni semmire. Fialat szive hevesen fejlődő vágyaival nem hitte, hogy aki szerelmes: az ily komoly s hűd tud lenni. De azért jól esett neki a fordulat.

Szereti őt? Es a komoly ifju, aki gyakran ugy tekintett rá, hogy éppenséggel nem lehetett szerelmet kiolvasni a szeméből s nem egyszer oda sem nézett, csak akkor vetett ügyet feléje, mikor azt hitte, hogy nem látja ... Ez szereti őt? ... Megelégedés tölti be lelkét, hogy ezt megrerte. Öszinteségében sem kétkedett; a vallomásnak hitt és abban a pereben kimondhatatlanul boldognak érezte magát.

— **Szóljon már édes, maga is,** — esengett az ifju, mikor látta, hogy a lányka nem válaszol. — Ugy-e nem üz el magától? Nem veszi rossz néven bátorságomat, hisz nekem és elfogadja, amit felajánlok? Szívet szívért.

— **Szívet szívért, igen** — rebegi a lányka és megszorítja az ifju kezét. Hiszek önnek!

... **Kopogás hallatszik.** A pár összerezzen. A mama belép s mikor az ifju sajnálatát fejezi ki, hogy a papával, akit hivatalos ügyben keresett, nem találkoztott, a mama barátságos mosolyal bucsuzva, fűrkésző tekintettel néz hol a szemben levő ajtóra, hol az ifjura s egy mama elképzelhető fortélyával gondolja, kimenekült lányára előzva:
— **Egy pár lesz belőlük.**

— **Ítélet az Engel-ügyben.** A pécsi hírhedt Engel-cég két tagját Engel Adolfot és Engel Mihályt dr. Boda Dzsó budapesti V. kerületi rendőrkapitány két napig tartó tárgyalás után borhamisítás miatt egyenkint egy hónapi elzárásra és háromszáz forint pénzbüntetésre ítélte.

— Szabad a tánc. A katonatiszteknek — mint nemrég említettük — rendeletileg megtiltották, hogy az ideai farsangon táncoljanak. Ennek a tilalomnak a királynéért való gyűszű volt az oka. Nagy volt e miatt a szomorúság ugy a katonatisztek, mint a bálozó leányok között. Most aztán, hogy beköszöntött a farsang, nagyon enyhítették ennek a rendeletnek a szigorúságát. A tilalmat ugyanis visszavonták s most az a rendelet, hogy a katonatisztek zártkörű mulatságon megjelenhetnek és táncolhatnak, nyilvános mulatságon sincs megtiltva a megjelenés és táncolás, de est lehetőleg ne tegyék a katorák.

— Kritikus nap. Falb tanár január 12-ére azas mára elsőrendű kritikus napot jósolt. E napon sötétségnek, a barometrikus depressziók halmozódásának, forgó szélnek, óriási lecsapódásoknak és zivataroknak kellene lennie, a mi egytől-egyig valószínű meteorológiai csemege. Lapunk sártakor, a késő délutáni órákban azonban konstátáljuk, hogy mindezekből semmi sem vált be s olyan szép időjárásunk volt egész nap, mintha nem is januárban, hanem legalább is márciusban lennénk.

— Dél-Amerikában fölfedezett törpe emberfajról ír egy amerikai újság. Ott laknak az Amazon folyó felső területén, a Rio Negro forrásánál, mely az Amazon folyónak melék folyója, de elágazásában észeköttetésben áll az Orinoco területével is. Az újonnan fölfedezett faj férfiai nem nagyobbak 4 láb és 8 hüvelyknél, a nők még kisebbek. Együtt véve nagyon csúnyák lehetnek, miután előről is, hátulról is igen erős törzsűek, ezeknek aztán nagyon is vékonyak a karjaik és a lábaik. Bőrük fénylően vöröses sárga színű és a hajuk is az indiánusokkal rokonságra enged következtetni. Hazájuk még Venezuela területén fekszik, de valószínű, hogy a föld ez ismeretlen vidéken, a Brazília és Venezuela közti határon, még több törpe faj is él. Különösen érdekes az, hogy Humboldt Sándor sokszor hallott dél-amerikai útjában egy törpe fajról szóló mondat, mely fenn lakik az Orinoco felső folyásánál. Miután Humboldt maga fel nem kereshette ezt a vidéket, az egészet csak olyan mende-mondának tartotta. Most, ezúttal miúva, bizonyult meglepő módon igaznak ez a hír, a legújabb felfedezések következtében, melyek egy Sullivan nevű bostoni tudósak közölnék.

— Kávéház megnyitás. Hanser A. kávézó ily című mai hirdetésére felhívjuk t. olvasóközönségünk figyelmét.

Fegyveres rablások.

— Letartóztatott csirketolvajok.

Nagybecskerek, január 12.

Elénk emlékezetében van még mindenkihez az a csunya gyilkosság, melyet a múlt hónapban követett el Pixer Pera, egy züllött existencia, mikor megakadályozták a csirkelopásban. Azóta kiderült, hogy nem ő az egyedüli, a ki ezt a hasznos sportot űzi, mert Nagybecskereken van egy „jól szervezett társaság”, mely rendszeresen folytatja a rablásokat s mások baromfiából szerzi meg magának az ünnepi pecsenyét. Ez magában véve még nem volna olyan nagy baj, de ezek a jó emberek úgy felfegyverkeznek éjjeli rablókalauzjaikra, mint a kik teljesen el vannak készülve bármilyen támadásra, következésképp nem vehetnek tekintetbe semmiféle elállást s ha mégis történik ilyen, akkor úgy jár az illető, mint a szegény Koslovicski-pár, a kik halálal lakoltak vakmerőségükért, hogy akadályozni igyekeztek az éj lovagjait rejtélyes munkájukban.

A nagybecskereki rendőrség most elcsipett egy ilyen kompániát, de a meglevő nyomokon tovább haladva, valószínű, hogy hamarosan kézre keríti a többi szövetséges társat is.

Történt ugyanis, hogy a múlt héten valaki behatolt Gruffa Mária Arany János-utcai lakásának tyukóljába s minthogy szurok sötétség volt, gyufát gyújtott, hogy tájékoztassa magát. A fényben aludt Róka Ferenc, unokája Gruffa Máriaé, s mikor észrevette a rablót, dorongot ragadott, hogy elriassza. Az éj lovagja azonban nem akart zsákmány nélkül távozni s rávetette magát Rókára, azzal a szándékkal, hogy megfojta. A nagy lármára elősiettek a házbeliék, mire a betört megugrott a kerítéseken keresztül, Gruffák azonban tovább is üldözték s a mint a Béga partján szaladtak utánuk, két sötét alak egyszerre megáll és többször reájuk lö.

A rendőrség a másnap megejtett vizsgálat alkalmával a kerítésen egy ruhafoszlányt talált s Gavrilovics alkapitány rövid idő múlva kiderítette, hogy a foszlány Veszprim Milya Steva megrögsött gonosztevő kabátjából való.

Veszprimet, kinek jellemzésére elegendő annyi, hogy már 17 esztendőt töltött fegyházban, azonnal letartóztatták.

Nem is tagadott sokáig, hanem a kereszt-kérdések tüze alatt beismerte, hogy a kérdéses éjjelen ő járt Gruffáknál, egyben megnevezte hűséges szövetséges társát, Dugyarszky Jóca ex-fegyencet, ki viszont bevallotta, hogy ő lött Gruffáékra.

A házkutatás alkalmával aztán mind a két jó madárnál számos sonkát, bödön zsirt, palack-sört, no meg tolvajkulcsot találtak.

Kiderült az is, hogy novemberben Marcsios Sovánnal és Levaity Zsivánnal kikocsiztak Zeigmondfalvára s ott Krián János udvarából elhajtottak két bizott disznót. Itthon rögtön leszúrták azokat s testvéries módon megosztokodtak rajtuk.

Decemberben Gruszling Istvántól 7 libát loptak együttes közreműködésével, Edelman gimnáziumi tanár cselédjének pedig a ruháit pakolták fel.

A héten aztán eredeti ötlete támadt Dugyarszky Jócanak. Az jutott eszébe ugyanis, hogy miért van annak a másik Dugyarszkynek több vagyona, mint neki s megbeszélve a dolgot a bandával, betörték a helybeli Dugyarszky féle sörgyár raktárának egyik ablakát s elcipeltek vagy 60 palek sört.

Eddigelő ezek a lopások deríttek ki, de nagyon valószínű, hogy még több ziváncság is terheli a lelkiüket. A rendőrség az ügyet a három letartóztatottal egyetemben (Levaity betegem fekszik a kórházban) áttette az ügyességek, maga pedig folytatja a nyomozást.

Irodalom.

— Boru. Kiseb bizalmatlanul fogadjuk mai nap a poetáknak nyomdafestéken átszűrődött érzelmeit. Körülbelül egyforma a mondani valójuk és nem is iparkodnak valami nagyon, elcsépeit dolgaikat újabb, tetesetős formákban mondani meg. Annál is inkább örülünk, ha bizalmatlansággal fogadott valamelyik ilyen műben kellemesen csalódnak. Ilyen könyv a „Boru” című verses kötet, a mely Mezei Antal (Budapest, Gizella tér) kiadásában épp most jelent meg. Wallace Jenő, a „Magyar Geniusz” helyettes szerkesztője a szerzője. Nem új ember: velszi bárd írói neve már ismeretes. Valami sajátosság lelki hangulat jellemzi szép verseit, a melyek nem beteges érzékenységnek, de költői lelkiületen átszűrődött peszimizmusnak a születtjei. Rendkívül finom formaérzéke, gondolatainak mélysége és eredetisége különös bájút kölcsönöznek verseinek, a melyek közül a Magdolna című nagyobb költemény gyakran Leopardi hatalmas szárnyalására emlékeztet. Főlemlítjük még az Otthon nélkül című verset, a melynél hangulatosabb dolgot ritkán olvastunk.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése január 12-én.)

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén megesett az a nagy ritkaság, hogy a jegyzőkönyvet azonnal felolvastatása után hitelesíteni lehetett. Napirend előtt

Hentaller Lajos kért szót, hogy az 1848-ik év október 3-án kelt legfelsőbb kéziratot felolvassa, a mit Madarász kor-elnök nem enged meg, mire viszont Hentaller a Házhoz apellál s névszerinti szavazást, egyben ennek holnapra való halasztását kéri.

Buzáth a pártoknak a Házban való elhelyezése, Kubik Béla pedig a Házban levő nagy léghuzam tárgyában kéri névszerinti szavazást.

Az utóbbi tárgyban rögtön meg is kezdődik a szavazás.

Ivánka Oszkár a miniszterelnöknek a parlamenttel szemben tanusított magaviseletéről akar beszélni s e fölött névszerinti szavazást s annak holnapra való halasztását kéri.

A névszerinti szavazások folynak a végtelenségig.

A kompromisszum.

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ma délelőtt 11 órakor az ellenzéki pártok képviselői Kossuth, Horánszky, Molnár apát, Polónyi a tárgyalások folytatására összejöttek Szilágyival, gróf Csákyval és Andrássy Gyulával. A folyosón azt beszélük, hogy az ellenzék képviselői ezen kompromisszum konferencián elaboratumot nyújtanak át, melyben tüzetesen megjelölik azon feltételeket, melyek alatt hajlandók az obstrukciót megszüntetni. A legújabb elaboratum nagyon csökkenti a békés megoldásra való kilátást.

Silberstein Ötvös Adolf †.

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Dr. Silberstein (Ötvös) Adolf, Magyarország legelőkelőbb kritikusa, a „Pester Lloyd” ismert tárcairója ma reggel hosszas betegeskedés után Budapesten 54 éves korában meghalt.

A kiegyezés — és a hármas szövetség.

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egy szenzációs berlini telegramm szerint Vilmos császár aggodalommal figyeli a magyarországi eseményeket, a melyek a monarchia helyzetét a hármas szövetségben rendkívül megingatták. Eddig a gyöngé Ausztriával szemben Magyarország tartotta a monarchiát a szövetségben. Az egyedüli mentőeszköz még a kiegyezés, ellenkező esetben a monarchia kibukik a hármas szövetségből.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. január 12.

A kasszaruizlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	100 kilogr. ára		kilós	100 kilogr. ára	
		frtől	frtíg		frtől	frtíg
Bánsági	uj	78	10.10	80	10.35	10.40
Tiszavidéki	„	78	10.30	80	10.55	10.60
Pestvidéki	„	78	10.25	80	10.50	10.55
Bácskai	„	78	10.35	80	—	—
Rozs	uj	elsőrendű	70-72	8.15	8.20	8.10
„	„	másodrendű	—	8.05	8.10	8.10
Árpa	„	takarmány	60-62	6.10	6.40	6.40
„	„	égetni való	62-64	6.70	7.50	7.50
„	„	sőrfőzésre való	64-66	7.70	8.60	8.60
Zab	„	—	39-41	5.70	6.05	6.05
Tengeri	ó	bánsági	—	5.55	5.80	5.80
„	„	másnemű	—	—	—	—

VASUT-ÜGYEK.

204.557. ex. 1898. szám. Magy. kir. államvasutak. 52227/C. V.

Hirdetmény.

A kézbesíthető és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70. §-a értelmében nyilvános árverés útján d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráru raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

Budapest dunapart állomáson 1899. jan. hó 19-én.

Zágráb	„	„	„	23.án.
Dobrecen	„	„	„	24.én.
Ujvidék	„	„	„	24.én.
Kolozsvár	„	„	„	25.én.
Szeged	„	„	„	25.én.
Csaba	„	„	„	26.án.
Budapest nyug. p. u.	„	„	„	26.án.
Pécs	„	„	„	27.én.
Pozsony	„	„	„	27.én.
Eszék	„	„	„	30.án.
Miskolcz gőm. p. u.	„	„	„	30.án.
Nagy-Szeben	„	„	„	31.én.
Győr	„	„	„	31.én.

Budapest, 1899. január 1-én.

A igazgatóság.

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a Szepesi XVI. városi takarékpénztár javára 500 frt tőke, ennek 1895. évi január hó 2-től járó 7% kamata, 55 frt 20 kr. eddigi, 11 frt 85 kr. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-c. 146 §-a alapján és 146. §-a értelmében Supicza Vlada farkasdi lakos ellen a Farkasd község határában fekvő és a farkasdi 827. sz tkvben foglalt:

1. 12. hrsz. I. d. 1⁴⁰⁰ hold szántóra 245 frt;
2. 12. hrsz. II. d. 1 hold szántóra 154 frt;
3. 12. hrsz. III. d. 1200 □-öl szántóra 54 frt;
4. 12. hrsz. IV. d. 1200 □-öl szántóra 83 frt;
5. 12. hrsz. V. d. 1⁴⁰⁰ h. kaszálóra 139 frt becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Farkasd község házában 1899. évi február hó 15-én délután 2 órakor fog megtartatni a következők egy a tkvi hivatalban, mint Farkasd községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.
3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Perlaszon, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál, 1898. évi november hó 19-dikén.

Tóth,
kir. aljbíró.

Torontálvármegye allspánjától

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Kikinda rendezett tanácsu városnál lemondás folytán üresedésbe jött s választás útján betöltendő évi 1000 frt fizetés és 200 frt lakbérrel javadalmazott főszámvévői állásra pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állásra pályázni akarnak, hogy az 1883. évi I. t.-c. alapján felszerelt kérvényeiket hozzám e hó 19-éig nyújtsák be, a megválasztott évi fizetése erejéig biztosítékot adni köteles.

Nagy-Becsikereken, 1899. évi január hó 7-dikén.

Dr. Dellimanics s. k.,
alispán.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. törvényszék 1896. évi 12777 számú végzése következtében dr. Schlesinger Mór ügyvéd által képviselt Albel Károly javára Rajkovic György stsa ellen 167 frt s jár. erejéig 1898. évi november hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 659 frtra becsült butorok, tükrök, képek, szőnyegek és ruhaneműkből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. járásbiróság V. 2025/2. 1898. számú végzése folytán 167 frt tőkekövetelés, ennek 1898 évi február hó 17-ik napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 47 frt 10 krban bíróilag már megállapított és 4 frt 60 kr. árverés kifizetési költségek erejéig Pancsován Rajkovic György lakásán leendő eszközlésére 1899. évi január hó 14. napjának délelőtti 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1898. évi december hó 21 ik napján.

Bossán,
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. tvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Petromanyancz György mint Petromanyancz Floria örökös végrehajtást ezenvedő elleni 133 forint 37 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Jankahid község 122. sz. tkvben 242., 243. hrsz. a. felvett 125. ö. i. számú ház 800 □-öl beltelekkel, 509 hrsz. alatt felvett 800 □-öl pótkert, tehát a végrehajtáson kívül álló társtulajdonos Petromanyancz Anna jutaléka is 190 frt 1590. 1596. hrsz. alatt felvett 1 hold 287 □-öl szőlő fele 185 forint kikiáltási árban 1899. évi február hó 11-ik (tizenegyedik) napjának d. e. 10 órájkor Jankahid község házában megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kintüzet birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 19 frtot és 18 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §. jelzett árfolyammal számított s az 1891. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. min. rendelet 8 §-ban jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában s Jankahid község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt N.-Becsikereken, a kir. tvszék, mint tkvi hatóságnál, 1898. évi november hó 18-án.

Dr. Selymessy,
kir. tvszéki bíró.

Basahid község előljáróságától.

Árverési hirdetmény.

Alólírott község előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező közlegelő folyó évi január hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Basahid község házában árverés útján haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 6000 frt; az egyéb árverési feltételek Basahid község jegyzői hivatalánál betekinthetők.

Basahidon, 1899. évi január hó 9-én.

Szávits Szilárd,
jegyző.

Popov Arszen,
bíró.

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Védjegy. **Mária-czelli Gyomorcseppek**

nagyszerű hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általános is mert házi- és népszerű.

A gyomortegység tünetei: étvágytalanság, gyomorégőség, házós lehelet, felfútság, savanyu felbőfőges, hasmenés, gyomoreges, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, amennyiben ez a gyomortól származott gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gilliszta-, májbajok- és hamorrhoidáknál.

Említett bajoknál a Mária-czelli gyomorcseppek évek óta kintüzetnek bizonyult, amit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

Kapható valamennyi gyógyszerertárban.

Magyarországi Török József gyógyszerertára Budapest, Király-utca 12.

(20-228)

Kávéház megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy az

•• „Abbazia“ kávéházat ••

átvettem s azt folyó hó 15-én délben RÁCZ GYULA zenekarának hangversenye mellett megnyitom.

A legjobb ételek- és italokról kezeskedni és minden törekvésem arra fog irányulni, hogy tisztelt vendégeim bizalmát gyors és jó kiszolgálás által megnyerjem.

Minél számosabb látogatást kér

kiváló tisztelettel

Hauser A.,
kávés.

62-31

M e g h i v ó.

A „Perlaszi járási takarékpénztár részvénytársaság“

t. cz. tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak
folyó évi január hó 29-én délután 3 órakor a takarékpénztár helyiségeiben
tartandó

VI. évi rendes közgyűlésére.

N a p i r e n d:

1. Egy elnök ad hoc és három jegyzőkönyvhitelítő választása.
2. Az igazgatóság évi jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése és felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság indítványa az évi nyereség elosztásáról.
5. Az intézeti alapszabályok 32. §-nak kiegészítése.
6. Az igazgató és 6 igazgatósági tag választása 3 évre.
7. Három felügyelő-bizottsági tag választása 3 évre.
8. Az igazgató és helyettesnek évi fizetése, valamint az igazgatósági tagok jelenléti jegyeinek megállapítása.
9. Netaláni indítványok.

Kivonat az alapszabályokból. 17. §.

A közgyűlésen csak azon részvényes szavazhat, kinek nevére már harmincz nappal a közgyűlés előtt a társulat részvénykönyvébe beiratott és ki részvényeit a még esedékessé nem vált szelvényeikkel együtt legkésőbb a közgyűlést megelőző napon délutáni 5 óráig az intézet pénztáránál letéteményezte. A letéteményezett részvényekről elismervény állítatik ki, mely egyidejűleg igazolványul a közgyűlésen való részvételre szolgál.

Kelt Perlaszon, 1899. évi január hó 9-én.

Az igazgatóság.

Tartozik.

Zármérleg-számla.

Követel.

V a g y o n		frt	kr	T e h e r		frt	kr.
Pénztár-készlet		180	83	Részvénytőke		50000	—
2105 drb leszámított váltó		145016	70	Ingatlan utáni illeték-számla		105	22
Alapítási költségek		300	88	Átmeneti kamatok 1899. évre		836	25
Osztrák-magyar-bank Giro-számlán		443	78	Tartalék-alap		13600	—
Követelés más pénzintézeteknél		604	82	Különl. tartalék alap		4000	—
Ingatlanok		11862	98	Betétek tőkesített kamataival		33068	89
Házbértartalék		90	—	Hitelezők		8	10
Adósok		5762	10	488 drb visszleszámitolt váltó		55234	—
				Fel nem vett osztalék		50	—
				1898. évi eredmény:			
				A tartalék 5% kamatja	680—		
				Tartalék-alap javadalmazása	1400—		
				Elosztandó nyereség	5000—		
				Jótekonyczélókra	134.63		
				Adományokra	145—	7359	63
		164262	09			164262	09

Veszteség- és nyereség-számla.

V e s z t e s é g		frt	kr.	N y e r e s é g		frt	kr.
Visszleszámitolási kamat		4328	33	Váltó-kamat		20366	57
10% alapítási költségek leírása		33	43	Ingatlanok utáni kamatok		710	65
Betétek kamatai		1901	91	Jutalék		50	05
Betési kamatadó		190	19	Átíratási díjak		2	50
Tisztviselői fizetés		2410	—				
Adó		1232	50				
Községi póttadó		629	35				
Szolga fizetés		240	—				
Az igazgatóság jelenléti jegyek		628	50				
Házbér		180	—				
Üzleti költségek		492	76				
Postai kiadás		372	59				
Kétes leírás		294	33				
Átmeneti kamatok 1899. évre		836	25				
1898. évi eredmény:							
A tartalék 5% kamatja	680—						
Tartalék-alap javadalmazása	1400—						
Elosztandó nyereség	5000—						
Jótekonyczélókra	134.63						
Adományokra	145—	7359	63				
		21129	77			21129	77

Perlaszon, 1898. évi december hó 31-én.

Illics György s. k., vezérigazgató.

Popadits Péter s. k., könyvelő.

Popovics Szilárd s. k., igazgatósági tag.

A fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk és rendben találtuk.

55-31

A felügyelő-bizottság:

Sztakits Zsárkó s. k., elnök.

Eisler Gyula s. k., bizottsági tag.

Stanischits István s. k., bizottsági tag.

A felügyelő-bizottság jelentése:

Tisztelt közgyűlés! A kereskedelmi törvény és az intézeti alapszabályok értelmében a fő- és mellékkönyveket, valamint az évi zármérleget minden részben pontosan megvizsgáltuk és ennek folytán konstatáljuk, hogy a kitüntetett 7359 frt 63 kr. tiszta nyereség helyes.

Részünkről csatlakozunk az igazgatóság abbeli indítványához, hogy a tiszta nyereségből 680 frt a tartalékalap 5% kamatjára, 5000 frt osztalék czimén 1899. évi február hó 1-én kifizetessék, 1400 frt tartalékalapra, 145 frt adományokra és 134 frt 63 kr. jótekonyczélókra fordítsassék.

Ezen jelentésünk alapján kérjük a t. közgyűlést, ugy nekünk, valamint az igazgatóságnak a felmentvényt megadni sziveskedjék.

A felügyelő-bizottság:

Sztakits Zsárkó s. k., elnök.

Eisler Gyula s. k., bizottsági tag.

Stanischits István s. k., bizottsági tag.

Meghívás.

Az Antalfalvai járási takarékpénztár részvénytársaság
által 1899. évi február hó 5-én délelőtt fél II órakor a
Grandjean-féle vendéglőben tartandó

VI. rendes közgyűlésre

a t. cz. részvényesek — az alapszabályok 14. §-ára való figyelmeztetéssel — ezennel meghívottnak.

Tárgysorozat:

1. Elnök, jegyző és hitelesítők választása
2. Mérleg előterjesztése, igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása.
3. Igazgatóság és felügyelő bizottság választása.
4. Esetleges indítványok.

Kelt Antalfalván, 1899. évi január hó 7-én.

Az igazgatóság nevében:
Dr. Fischer Miksa s. k.
vezérigazgató.

Alapszabályok 14. §-a. A közgyűlésen minden részvény — ha 48 órával előbb az intézet pénztárába szelvényeivel együtt letétetett — egy szavazatra jogosít, de husznál több szavazatot saját jogánál fogva senki sem gyakorolhat.

Az „Antalfalvai járási takarékpénztár részvénytársaság” zárszámadása

a z 1898-ik VI. üzletévről.

Mérleg-számla.

Főkönyv lapja	V a g y o n	frt		kr.		Főkönyv lapja	T e h e r	frt		kr.	
107	Készpénz a pénztárban	1384	27			34	Részvénytőke	40000	—		
105	Váltó-számla (Ebből jelz. bizt. 54505 frt és kézizálog. 6474 frt)	180584	33			96	Tartalékalap	13515	12		
53 85	Előlegek	1053	20			101	Takarékbetét és tőkésített kam.	40020	98		
92	Osztrák-Magyar banknál giró- számlán	158	52			110	Visszleszámított váltók	80048	—		
62 80 90 100 103 108	Folyó-számlán	150	07			97	1897. évi osztalék-számlán	72	—		
93	Ingatlan-számlán	254	20	183584	59	79 89	Folyó-számla	1	05		
						59	Átmeneti kamat és tételek	2479	01	176136	16
							Nyereség mint egyenleg:				
						91	1897. évről nyereség-áthozat	36	06		
						111	1898. évi nyereség	7412	37	7448	43
				183584	59					183584	59

Üzleteredmény-számla.

Főkönyv lapja	V e s z t e s é g	frt		kr.		Főkönyv lapja	N y e r e s é g	frt		kr.	
44	Lakbér	200	—			91	Nyereség áthozat	36	06		
99	Adó és illeték	1017	79			77 106	Váltóleszámítolási kamat és díj	17518	53		
95	Postaköltség, irodai felszerelés, tisztogatás, fűtés, világítás, táv- beszélő használati díj stb.	966	27			81	Nyomatvány díj	731	27		
78	Tiszti fizetések	1520	—			102	Ingatlan jövedelem	738	—	18293	24
56	Adomány	16	55								
88	Takarékbetétek kamatja	1923	64								
109	Visszleszámított váltók kamatja	5008	26								
104	Takarékbetéti kamad-adó	192	30	10844	81						
111	Nyereség mint egyenleg									7448	43
										18293	24

Kelt Torontál-Antalfalván, 1898. évi december hó 31-én.

A könyvelésért: **Wagner József** s. k., könyvelő.

52--1.1

A z i g a z g a t ó s á g:

Naszluház Lajos s. k., aligazgató.
Gergelyi László s. k.

Haas Móricz s. k.

Dr. Fischer Miksa s. k., vezérigazgató.
Spitzer Jakab s. k.

Karlovszky György s. k.

Ezen zárszámadásokat a fő- és segédkönyvekkel tételenként összehasonlítottuk, behatóan megvizsgáltuk, azt teljesen helyesnek és úgy az alapszabályok, valamint a kereskedelmi törvény határozományaival szigorúan megfelelőnek találtuk.

Kelt Tor.-Antalfalván, 1899. évi január hó 7-én.

A f e l ű g y e l ő b i z o t t s á g:

Tyahun János s. k.

Szávits Gerő s. k., elnök.

Galanacszy Gyula s. k.

Nyomtatott Pletts Fer. Pál kiadónál, Nagybecskerekben.